

nis, erit in usu. Idem nonnulli faciunt in duplicandis consonantibus: quod nemini novum videri debet, quandoquidem hoc ipsum fit à Latinis, & Græcis. Ex nostris dictionibus adhuc ostendendum satis erunt hæ: Mukka, tormentum; & Mûka, farina.

3 ¶ *aa*, facit, *a*, longius, ut, *Ulastélaa*, nobilium.

ee, facit, *e*, longius, ut, *Xenee*, mulieris.

æ, facit, *e*, quæ erit sæpe in usu.

pro, *ee*, præsertim in fine dictionis.

ie, facit, *i*, & *e*, semiuocales, ut *Tieh*, istorum.

ij, facit, *i*, longius, ut, *Lovij*, uenatur.

oo, facit, *o*, longius, ut, *Plood*, fructus.

uu, facit, *u*, longius, ut, *Muux*, uir.

DE LITTERIS CONSONANTIBVS SIMPLICIBVS.

Cap. II.

1 **C**onsonantes sunt uiginti, *be*, *ce*, *de*, *ef*, *ga*, *he*, *ka*, *el*, *em*, *en*, *pe*, *quu*, *er*, *es*, *te*, *vi*, *xi*, *yi*, *zi*.

2 Ex his nullam habent diuersitatem soni, *b*, *d*, *l*, *m*, *n*, *p*, *r*, *t*, qui nobis cum latinis non sit communis. Reliquarum uerò pronuntiatio singillatim explicanda est.